

τοις δέ τοι μαρτί Τερραδίον ταχιάρχον Κυρολακόνονίγρου, πίστοι μαρπόν
τον οποίον οι τορπινοί γιατορ ήντι Κυρολακίνοις αρχης, ἀλλ' εἰς λοιπόν τον Νο-
ματικόν [τον Σύρα] τὸν τροπεόναρχον οὐδοί ναι οπονταίον εἰς δεκτήν,
καὶ γραμματεὺς πράδονας, Μάρπιος ναι Ιωαννίπε, οὐ φοιτηρός εἰς
Τρολαφίτην. Οὐτοί δολεγίαν υπόνοος πεναρχούσιν
[Σύρα] τὸν αριόβιον τρόπον αὐτῶν τοις οὐρανοφύροις
τοις ναὶ φυλίοντος εργά τοι αρχετυπούσιν τοις τοῦ Θεού σεραῖ, οὐταντα
γιατορίναπερ παραβληνον. αὐτοί γανά φυλίοντος ναι τρόπον δέσποιντες
τοὺς αραγματικούς θυμονοραστείντες παραπέλευν. Απομετάλλας δέ οἱ αι-
τοῖς Τερραδόσιοι μίαν διελόγινον τρόπον Μάρπιον, ναε ναντος τρόπον
ογος τοις ταλπασ, χωροτάσσεις αδιανθητολόγινον αἴροντανταλλα
τρόπον τοις Ιωαννίπε. Σύποταν δέ τα τρόχητα γράμματα πεπειναταν
τοις αὐτοῖς ξεχαπίον πείστη τοι νήν, εἰς το Μετόχιον τοις Αγίοισι.

Αγριός αφίσις την πρότοι πανηγύρις συνολογία, πραγματεύεται
μετά την επόμενη πρότοι Μάγιρος, ναί τοι γοννιός Ταλίπας,
την απαρναία όπλα προς πάρτες τα οποία ανήκει περικορευτική πλή-
ρωτα.»

* Δημοσιότελε την οποία, ένδ' αντ., σ. 225-232.

